

Ross Rohde: Kuinka löydämme rauhan lapsen

[Ross Rohde: Finding the Person of Peace](#)

Jokin aika sitten blogiystäväni Tim kysyi hyvin käytännöllisen kysymyksen: *Ihan uteliaisuudesta, mitä menetelmää käytät eri yhteyksissä, kun etsit rauhan lasta? Lausuntosi sai minut miettimään, kuinka kuljet kadulla ja etsit rauhan lapsia. Niinpä haluaisin tietää, miltä sellainen etsiminen sinusta itsestäsi näyttää. Kiitos!*

Vastaukseni Timin kysymykseen:

Terve, Tim!

1. Kun etsimme rauhan lapsia, ei ole kysymys mistään tekniikasta. Jokainen tarina, joka liittyy löytämäni rauhan lapseen, on erilainen. Siitä huolimatta on olemassa asioita, joita voimme tehdä, kun etsimme rauhan lasta. Sanoisin näin:

2. Jos rukoilen lakkaamatta, että löytäisin rauhan lapsia, löydänkin heitä. Jos en keskity tähän rukoillen, en myöskään löydä.

- a. Rauhan lasten löytäminen on kiinni siitä, kuinka kuuliainen olen Mestarille. Sen vuoksi siinä on kyseessä hengellinen harjoitus, joka perustuu rakkauteen, läheisessä suhteessa elämiseen, eikä mihinkään sellaiseen, jota voidaan tuotteistaa.
- b. *Kun tulette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle talolle!' Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne on lepäävä hänen päällensä; mutta jos ei ole, niin se palajaa teille. Luuk.10:5-6 KR38.* Talo, josta tässä puhutaan, on "oikos". En usko, että sillä tarkoitetaan ensi sijassa rakennusta, vaan ihmisiä, jotka asuvat siinä talossa ... tai ehkä eivät asu edes.

3. Tämä rauhan toivottaminen on mielestäni sitä, että puhutaan rauhan evankeliumia tai annetaan siunaus Herran nimessä. Siinä olennaista on se, että Jeesus on nousemassa keskustelun ytimeen. En usko, että on välttämättä kerrottava koko evankeliumi - kunhan avataan keskustelu. Jos heidän päällään lepää rauha, toisin sanoen he vastaavat myönteisesti ja osoittavat kiinnostusta, viipykää siellä! Älkää lähtekö pois heti lyhyiden käännytyspuheiden jälkeen. Keskittykää! Toisaalta, jos heitä ei sitten kiinnostakaan, älkää heittäkö helmiä sikojen eteen. Menkää siinä tapauksessa eteenpäin ja etsikää todellisia rauhan lapsia ja todellista rauhan "oikos"-yhteisöä. Keskittäkäämme huomiomme ja energiamme ihmisiin, jotka ovat todella liikkeessä Jeesusta kohti, älkäämme yrittäkö vakuuttaa ihmisiä, että heidän tulisi olla kiinnostuneita, jos he eivät ole kiinnostuneita asiastamme.

4. Tähän viitaten on apostolisen työn (siis rauhan lasten ja perheiden etsiminen ja opetuslapseuttaminen) tarkoitus löytää tapoja, joilla Jeesus tuodaan keskustelun ytimeen. Kuinka onnistumme siinä? Ainakin hän kehottaa meitä siihen, kun hän puhuu sydämellemme ja vaikuttaa ajatuksiimme. Ei ole kysymys meistä ja siitä, että astumme esiin jokin välkky suunnitelma mielessämme. Mutta jos Jeesus antaa välkyn ajatuksen, toteutetaan se.

Lisää aiheesta:

- Jeesus on meidän esikuvamme hengellisessä työssä. Silti niin pieni osa siitä, mitä nykyisin teemme, näyttää yhtään samalta kuin Jeesuksen työ, sen paremmin kuin siltäkään, mitä hän kehotti opetuslapsiaan tekemään. Meidän käsityksemme hengellisestä työstä on vahingoittunut pahasti sen vuoksi, että se on laitostettu ja sitä katsotaan yksilökeskeisestä länsimaisesta näkökulmasta. Siksi meidän on vaikeaa edes harkita tehdä työtä samalla tavalla kuin Jeesus opetti.
- Kun oikeasti alamme tehdä, mitä Jeesus opetti opetuslapsiaan tekemään ja mitä hän odottaa meidän tekevän, alamme kantaa hedelmää. Tiedän tämän kokemuksesta ja siksi kirjoitin kirjan nimeltä Viral Jesus.
- Tällainen todellinen kuuliaisuus Jeesukselle, joka puhuu meille sisimpämme kautta, tulisi olla vakio, mutta se on oikeasti länsimaissa äärimmäisen harvinaista.
- Olemme korvanneet Jeesuksen innoittaman palvelutyön jollakin, jonka luulemme olevan raamatullisten periaatteiden mukaan toimimista. Mutta on vain niin, että oletetun raamatullisuuden innoittama työ päättyy aina johonkin, joka ei näytä ollenkaan samalta kuin Jeesuksen tekemä työ. Eikö se olekin ironista?
- Mietin toisinaan, ja rukoilenkin, että mitä tapahtuisi, jos vaikkapa 500 uskovaa Kalifornian lahden alueella, alkaisi tehdä juuri sitä, mitä Jeesus puhuu heidän sydämelleen heidän vaeltaessaan läheisessä yhteydessä häneen. Siitä syntyisi työ, joka muistuttaisi Jeesuksen ja apostolien työtä Uudessa testamentissa. Tunnen kuitenkin vain noin parikymmentä ihmistä tuolla alueella, jotka haluavat elää tällä tavalla. Tekeekö se sinut yhtä surulliseksi kuin minutkin?

Mietipä:

- Puhuin 500 ihmiselle Kalifornian lahden alueella, että he oikeasti seuraisivat Jeesusta hengelliseen työhön. Miltä tilanne näyttäisi, jos kaikki tekisivät niin ympäri maailmaa?
- Luulen, että siinä tapauksessa tekisimme saman löydön kuin kiinalaiset veljemme vuonna 1949 ja siitä eteenpäin. Se olisi sekä jännittävää että vaarallista. Mutta olemmeko kiinnostuneita sellaisesta, joka on sekä jännittävää että vaarallista? Emmekö pidäkin parempana sellaista, jota voimme hallita itse, vaikka se johtaisikin hedelmättömään työhön?
- Oletko minun kanssani samaa mieltä siitä, että laitostuminen ja länsimainen elämäntapa asettuvat esteeksi sille tartunnan tavoin leviävälle hengelliselle työlle, jota tarkoitan? Miksi tai miksi et?
- Mistä luulet, että se välirikko on tullut, joka on Jeesuksen tekojen ja opetusten ja toisaalta meidän työskentelytapojemme välillä? Minä olen kytkenyt sen yhteyteen laitostuneen uskonnon ja länsimaisen elämäntapomuksen kanssa. Oletko samaa mieltä vai onko sinulla muita näkemyksiä?

Ross Rohde

Copyright © 2013 Ross Rohde. Artikkelit on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.